

som ordner disse Museers Forhold, Loven af 29. December 1862.

Lovforslaget fremtræder altsaa nu for dette høje Ting som en ren og skær Lønningslov. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Lønsatser; det vilde føre alt for vidt, da Lovforslaget jo er i høj Grad omfattende. Jeg skal blot nævne enkelte af de Punkter, hvor der er sket Ændringer i det andet høje Ting.

Saaledes som Lovforslaget forelaa for det andet Ting, fremsat af Ministeriet, var det delt efter Institutioner med Paragrafferne fortløbende indenfor de enkelte Institutioner. I det andet høje Ting er der sket den Ændring, som sikkert nok er en Forbedring, at Lovforslaget nu fremtræder med fortløbende Paragraffer, og de Pensionsregler, der gælder for Institutionerne, væsentlig ensartede for alle disse, samles til sidst i et særligt Kapitel. De Forandringer, der er foreslaaede i nogle Lønsatser nede i det andet høje Ting, har dels gaaet ud paa Nedsættelser — dog ikke væsentlige — for, kan jeg vel sige, særlig de højere Lønninger. Der har ogsaa været Forslag om Forhøjelser. Særlig har man i det andet høje Ting indført en Bestemmelse vedrørende Assistentstillingerne, som vistnok er god, og som, selv om der med Hensyn til Ordningen af de enkelte Assistenters Forhold kan være lidt Misfornøjelse hist og her indenfor Institutionerne, dog i sit Princip er anerkendt af Universitetets Styrelse. Man har ønsket at faa den Lønsats, der er foreslaaet for Assistenterne, forhøjet med 200 Kr., gældende baade Begyndelseslønnen og Slutlønnen, for de Assisterter, der er Første-Assisterter eller Ene-Assisterter og bestyrer særlige Afdelinger af de forskellige Laboratorier. Det er en Forbedring, for saa vidt som det kan føre til, at de Assisterter, der staar i Spidsen for Laboratorier, knyttes lidt fastere til dem, og da Universitetsundervisningen efter den moderne Metode har lagt meget stærk Vægt paa Laboratorieundervisningen, og det har vist sig, at denne kan spare Studenterne — det har navnlig Betydning for de fattige Studenter — for en Del Manuktionsundervisning, vilde det være heldigt at kunne knytte disse Assisterter noget fastere til de forskellige Laboratorier. — Endvidere ønskede man i det andet høje Ting at gøre den Forandring, at de Lærere ved Universitetet og Polyteknisk Lærestanstalt, som ikke har kongelig Udnævnelse, skulde benævnes Lektorer, saa at de gamle Benævnelser Professor og

Docent skulde forbeholdes dem, der havde kongelig Udnævnelse.

Vedrørende det kongelige Akademi for de skønne Kunster er der forhandlet om, hvorvidt det var muligt paa Grund af Arbejds Fordeling der at nedlægge visse Embedsstillinger, et enkelt Professorat i Malerkunst og et i Billedhuggerkunst, og endvidere ved Embedsledighed at indskrænke Antallet af Akademiets Skolebetjente, der nu er 4, til 2 samt sammenlægge et Par andre underordnede Stillinger ved Akademiet.

Endvidere opstillede man fra det andet høje Tings Side et Forslag om at dele Betjentene ved disse Institutioner i to Lønningsklasser, en for faguddannede Betjente, hvis Løn skulde sættes noget højere, og en for ikke-faguddannede. Dette er vistnok ogsaa en Forbedring af Lovforslaget.

Den Rigshospitalet vedrørende Del af Lovforslaget er indføjet paa Grund af, at den Gang Lønningsloven vedrørende Rigshospitalets Tjenestemænd blev givet i 1910, var en Del af de vedkommende Tjenestemænd blevet noget ringere stillet end Tjenestemændene ved Sindssygehospitalet og ved de kommunale Anstalter af lignende Art. Lønningsudvalget i det andet høje Ting var først en lille Smule uvilligt, men da man i det andet høje Ting holder meget paa de fireaarige Stigninger i Lønsatserne, blev man enig om at ændre de hidtidige treaarige Stigninger for en Del af Lønningerne ved Rigshospitalet og samtidig give en saadan Lønforbedring, som kunde ønskes. Derved opnaaedes ogsaa en forbedret Stilling for disse Tjenestemænd.

Hvad den Del af Lovforslaget angaar, der omhandler Statens højere Almenskoler og Sorø Akademi, havde Ministeriet fra først af egentlig ment, at der derunder skulde optages kun nogle Bestemmelser om Lærerindernes Løn. Kort efter at Almenskoleloven af 24. April 1903 var givet, udkom der en Lov af 13. November 1903 om Lønninger for Overlærerinder og Lærerinder. Den var nødvendiggjort ved, at Loven om det højere Almenskolevæsen gav Piger Adgang til disse Skoler. Man maatte da ogsaa have en Lov om Lønninger for Overlærerinder og Lærerinder ved dem. De Lønninger, der sættes for dem, bestemtes efter de Lønsatser, der var gældende for Lærere ifølge Lønningsloven af 1892. Men ved Loven af 8. Maj 1908 blev Lønningerne for Lærerne og Rektorerne forhøjet, medens Lønningerne for Lærer-